

РЕШЕНИЕ

№ 5719

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 20.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4101** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. счл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от И. М. З., чрез адв. Х. Р. с адрес на управление [населено място] [жк], [улица], против заповед №ФК-С999-0455479/02.04.2021г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП-гр.С. за налагане на принудителна административна мярка –запечатване на търговски обект–магазин, за плодове, зеленчуци и фреш находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Твърди се, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административните правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован се представлява от адв. П. Б., която поддържа жалбата и по същество пледира за отмяна на наложената ПАМ. Претендират се и разноски по делото.

За ответника–началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП – [населено място], наложил принудителната административна мярка не се явява представител. В изготвеното по

делото съпроводително писмо, с което е изпратена жалбата в АССГ е изразено становище, че жалбата е неоснователна и се прави искане да бъде потвърдена оспорваната заповед за налагане на ПАМ.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

На 22.03.2021г. в 12:45 часа е била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК] от инспектори по приходите при ГД“Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. При проверката е установено, че [фирма] в качеството си на задължено лице по чл.3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, не регистрира и отчета всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект чрез издаването на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство, с което е допуснато нарушение на разпоредбите на Наредба Н-18 и ЗДДС.

При проверката е констатирано, че в 16.07 часа е била извършена контролна покупка на два броя банани на стойност 0.95лева, заплатена в брой от главен инспектор по приходите З. З. П. и приети от Ю. Н. Д. за сметка на [фирма]. За извършената покупка не е издадена фискална касова бележка от наличното в обекта въведено в експлоатация ФУ модел „D. expert SX“ с ИН на устройството D., фискална памет № 36702432 с рег.№ 4401752 на ФУ в НАП от 28.02.2020г. Плащането е направено с една банкнота от 10 лева и е прието от Ю. Н. Д. на длъжност в дружеството като продавач-консултант.

Констатациите от проверката били отразени в протокол №0455479/22.03.2021г.(л.18) в присъствието на Ю. Н. Д. - продавач в търговския обект.

Така описаното нарушение се доказва от установеното наличие на касова разлика в размер на 77.78лева, между наличните парични сродства в касата и тези маркирани във ФУ. При проверката е изброена касовата наличност в касата на обекта за ФУ и е съставен опис на парите, от който се установява, че парите в касата са в размер на 172.73лева. Разчетената касова наличност от монтираното в обекта ФУ съгласно дневен отчет „X“ е била в размер на 94.95лева. При извършена съпоставка на двете стойности се установява положителна разлика в касовата наличност в размер на 77.78лева в повече.

Въз основа на горните фактически данни ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП [населено място] издал процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, в мотивите на която е посочил за нарушена

нормата на чл.35, ал.3 от Наредба Н-8/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискалните устройства, вр. с чл.118, ал.1 от ЗДДС и на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“д“ от ЗДДС, по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект – магазин и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Заповедта била връчена лично срещу подпис на управителя на дружеството жалбоподател на 09.04.2021г.

В резултат на служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно нормата на [чл.168, ал.1 от АПК](#), съдът проверява най-напред неговата валидност. Това се налага, поради служебното начало в административния процес, съгласно принципа за това, възведен с нормата на [чл.9 от АПК](#). Разпоредбата на [чл.146 от АПК](#) сочи основанията за оспорване на административните актове, които,ако са налице във всяка конкретна хипотеза, водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. При преценка законосъобразността на оспорения административен акт, съдът съгласно [чл.168, ал.1 от АПК](#) не се ограничава само с обсъждането на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл.146 от АПК](#).

При така вменената на съда от закона служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт по реда на [чл.168 от АПК](#), съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.149 ал.1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Заповедта е връчена на 09.04.2021г. като е депозирана жалба срещу същата чрез административният орган до съда на 20.04.2021г. Жалбата е в срок.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съобразно изискванията за това по чл.186, ал.3 от ЗДДС – началника на отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Фискален контрол“ в Централно управление на Национална агенция по приходите, който е упълномощен с надлежна заповед на изпълнителния директор на НАП (л.27).

Заповедта е в предвидената от закона форма и е мотивирана – съдържа фактически и правни основания за нейното издаване – наименование на органа,който я издава, наименование на акта, адресат,разпоредителна част,определяща правата и задълженията на адресата,начина и срока на изпълнение на ПАМ, срокът и реда за обжалване и подпис.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването на обжалвания акт.

При преценка на материалната законосъобразност на заповедта, съдът взе предвид

следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство/фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност/системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. В разпоредбата на гл. IV и чл.25 ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, съгласно която независимо от документирането с първичен счетоводен документ, задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата:

1. По чл.3 ал.1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл.3 ал.1

По силата на чл.25 ал.6 от Наредбата, фискална касова бележка в случаите по ал.1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл.3 са длъжни своевременно с получаването на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Безспорно „Ф. Б. Е. попада в обхвата на лицата посочени в чл.3 ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г., според който всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или бележка от ИАСУТД, което не е направено при получаване на плащането след извършена контролна покупка на стока. Процесното дружество не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба издаден по установения ред за доставка/продажба.

Така описаното нарушение се установява и от дадените обяснения от служител на дружеството.

На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Като условие за прилагането на мярката не е поставено и това за влизането в сила на наказателното постановление въпреки, че не е установено по делото на дружеството да е издадено такова. Единствената преценка, която притежава административният орган е тази по отношение на срока на принудителната административна мярка, която преценка е била направена от този орган с оглед на вида на извършеното нарушение. Изрично в заповедта за прилагане на ПАМ административният орган е изложил мотиви, с които обосновава 14-дневния срок. Налагането на ПАМ има превантивен и дисциплиниращ характер и административният орган е определил срок от 14 дни, имайки предвид тежестта на

нарушението. Срокът е определен с оглед установената фактическа обстановка тежестта на нарушението и целите на закона, които са защита на обществените интереси и мотивиране на нарушителя за спазване на установения правов ред. При определяне на срока на ПАМ административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, която съгласно чл. 169 АПК подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Съгласно чл. 22 ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Съответно на съдържащата се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба е разбирането за деленето на принудителните административни мерки на превантивни, преустановителни и възстановителни. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за липса на мотиви в оспорената заповед относно целта на налагане на ПАМ. На стр. 4 от заповедта се съдържат изрични мотиви, както относно срока, така и относно целта на налагане на ПАМ. ПАМ е определен в законов размер при съобразяване на спазваната от лицето финансова дисциплина, липсата на задължения към бюджета и като превенция срещу нежелан резултат за фиска в случай на продължаване на нарушението. Събраните по делото доказателства обосновават налагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на ПАМ по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения. В конкретния случай не е спорно, че дружеството не е изпълнило задължението за издаване на касова бележка от монтиран в обекта и работещо в момента на проверката ФУ. Дружеството не е оспорило описаната в акта фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. При тези установени факти, следва да се приеме, че са налице предвидените от закона предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС и приложението на чл. 187 ЗДДС.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и при издаването на заповедта не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, като същата е издадена и съобразно целта на закона. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. Предвид изложеното следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Доводите на оспорващия, че е налице нарушаване на принципа за съразмерност не се споделя от съда, предвид факта на установената значителна касова наличност несъответстваща на издадения отчет за деня. В този смисъл се явява и правилно направено обосноваването предположение, че една от целите на [фирма] е именно отклонение от данъчно облагане.

Исходът от оспорването обуславя възлагането на разноските по делото върху

жалбоподателя. От страна на ответника не е поискано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от И. М. З., чрез адв. Х. Р. с адрес на управление [населено място] [жк], [улица], против заповед №ФК-С999-0455479/02.04.2021г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП-гр.С. за налагане на принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект–магазин, за плодове, зеленчуци и фреш находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: